

ГЛАВА 43.

1 А "гладѣ-тъ натегнѣ на земѣж-тѣ.
2 И като свѣршихъ да ядѣтъ жито-то ко-
ето донесохъ изъ Египетѣ, рече имъ о-
тецъ имъ: Идѣте пакъ, та купѣте намъ
3 малко хранѣ. А Іуда му отговори и ре-
че: Строго ни засвидѣтелствова чело-
вѣкъ-тъ и рече: Нѣма да видите лице-то
4 ми, ако не е съ васъ братъ ви. Ако ис-
проводишъ брата ни съ насъ, ще слѣ-
5 земъ и ще ти купимъ хранѣ: Но ако го
не проводишъ, нѣма да слѣземъ: защото
человѣкъ-тъ ни рече: Нѣма да видите
лице-то ми, ако братъ ви не е съ васъ.
6 А Израиль рече: Защо ми сторихте това
зло, и казахте на человѣкъ-тъ че имате
7 другъ братъ? А тѣ рекохъ: Человѣкъ-
тъ испита подробно за насъ и за родъ-
тъ ни и рече: Отецъ ви живѣ ли е още?
имате ли другъ братъ? И отговорихмы
му споредъ тѣзи думы. Отъ дѣ да зна-
емъ ный, че щѣше да рече: Доведѣте
8 брата си? И рече Іуда на Израиль отца
си: Проводи дѣте-то съ мене, и да ста-
немъ, да отидемъ, за да бждемъ живи,
и да не умремъ, и ный и ты, и челяди-
9 тѣ ни. Азъ ся порѣчавамъ за него: отъ
рѣкъ-тъ ми го искай: "ако го не дове-
дѣ при тебе, и го поставѣхъ прѣдъ тебе,
тогачъ нека съмъ вынѣжъ виноватъ тебѣ.
10 Понезже ако не бѣхмы ся бавили, из-
вѣстно до сега второй пакъ щѣхмы да
11 ся върнемъ. И рече имъ Израиль отецъ
имъ: Ако е тѣй, сторѣте това: земѣте
въ сѣдове-тѣ си отъ по добры-тѣ пло-
дове на нашѣхъ земѣхъ, "и отнесѣте даръ
на человѣкъ-тъ, малко "балсамъ и мал-
ко медъ, ароматы и смирна, "фѣтыцы и
12 мыгдалы: И земѣте двойно сребро въ
рѣцѣ-тѣ си: и сребро-то "върижѣ-то въ
устіе-то на врѣтища-та ви, носѣте пакъ
въ рѣцѣ-тѣ си: може да е станѣло съ
13 погрѣшкѣ. И брата си земѣте, и станѣте
14 та идѣте при человѣкъ-тъ. И Богъ Все-
могущій да ви даде благодатъ прѣдъ че-
ловѣкъ-тъ, за да проводи съ васъ дру-
гий-тъ ви братъ и Веніамина: а азъ, "а-
ко е да ся обезчадѣ, нека ся обезчадѣ.
15 А человекѣ-тѣ като зѣхъ този даръ,
зѣхъ и двойно сребро въ рѣцѣ-тѣ си, и
Веніамина: и станѣхъ та слѣзохъ въ
Египетѣ, и прѣдставихъ ся прѣдъ Іоси-
16 фа. И когато видѣ Іосифъ Веніамина съ
тѣхъ, рече "на домашний-тъ си настоя-
никъ: Заведи тѣзи человекѣ у дома и
заколи каквото е за кланіе и приготи,
защото съ мене ще ядѣтъ тѣзи чело-
17 ци на пладне. И стори человекѣ-тъ какъ-

то рече Іосифъ: и человекѣ-тъ въведе
18 человекѣ-тъ у домъ-тъ на Іосифа. И у-
плашихъ ся человекѣ-тѣ, защото ся въ-
ведохъ въ домъ-тъ на Іосифа, и рекохъ:
Заради сребро-то, върижѣ-то въ врѣти-
ща-та ни, первый-тъ пакъ, ный ся во-
димъ, за да намѣри причинѣ противъ
насъ, и да нападне на насъ, и да ны зе-
19 ме рабы, и ослѣ-тѣ ни. И пристѣжихъ
при человекѣ-тъ настояникъ-тъ на Іоси-
фовъ-тъ домъ, и говорихъ му при врата-
та на домъ-тъ, И рекохъ: Молимъ ти
20 ся, Господине: "слѣзохмы первый-тъ пакъ
за да купимъ хранѣ: И "когато дойдох-
мы въ гостиницѣж-тѣ, отворихмы врѣ-
тища-та си, и ето всакому сребро-то бѣ
въ устіе-то на врѣтище-то му, сребро-то
ни напѣлно: за това го донесохмы на
22 задъ въ рѣцѣ-тѣ си. Донесохмы и друго
сребро въ рѣцѣ-тѣ си, за да купимъ
хранѣ: не знаемъ кой тури сребро-то ни
23 въ врѣтища-та ни. А той рече: Миръ на
васъ: не бойте ся: Богъ вапъ, и Богъ
на отца ви, даде ви сокровище въ врѣ-
тища-та ви: сребро-то ви дойде у мене.
И извади имъ Симеона.
24 И человекѣ-тъ въведе человекѣ-тъ въ
Іосифовъ-тъ домъ "и даде водъ, та омы-
хъ нозѣ-тѣ си: и даде хранѣ на ослѣ-тѣ
25 имъ. А тѣ приготивихъ даръ-тъ, додѣ да
дойде Іосифъ на пладне: защото чухъ че
26 тамъ ще ядѣтъ хлѣбъ. И когато дойде
Іосифъ въ домъ-тъ, принесохъ му въ
домъ-тъ даръ-тъ, който бѣше въ рѣцѣ-
тѣ имъ: "и поклонихъ му ся до земѣж-
27 тѣ. И попыта гы заради здравіе-то имъ,
и рече: Здравъ ли е отецъ ви, старій,
"за когото ми рекохте? живѣ ли е още?
28 А тѣ рекохъ: Здравъ е рабъ-тъ ти, на-
шій-тъ отецъ, живѣ е още. "И наведохъ
29 ся та ся поклонихъ. И подигна очи и
видѣ Веніамина брата си "единоматерній-
тъ, и рече: Той ли е братъ ви най мла-
дѣй-тъ, "за когото ми рекохте? И рече:
30 Богъ да тя помилува, чадо мое. И по-
бѣрза да ся оттегли Іосифъ: защото "ся
смущаваше утроба-та му, заради брата
му: и търсяше "мѣсто да плаче: а като
31 влѣзе въ стѣжѣж-тъ си, "плака тамъ. По-
слѣ омы лице-то си, и излѣзе, и като у-
дѣржаваше себе си, рече: "Сложѣте
32 хлѣбъ. И сложихъ особно за него, и о-
собно за тѣхъ, и за Египтяны-тѣ които
идѣхъ съ него, особно: защото Египтя-
ни-тѣ не можяхъ да ядѣтъ хлѣбъ съ Е-
врей-тѣ, понезже това е "гнусота на Е-
33 гиптяны-тѣ. И сѣдѣхъ прѣдъ него, прѣ-
вородный-тъ споредъ прѣвородство-то
си, и най младѣй-тъ споредъ младость-

а Гл. 41; 54, 57.

б Гл. 42; 20, 44; 23.

в Гл. 44; 32. Физик. 18, 19.

г Гл. 32; 20. Прит. 18; 16.

д Гл. 37; 25. Іер. 8; 22.

е Гл. 42; 25, 35.

ж Евс. 4; 16.

з Гл. 24; 2. 39; 4. 44; 1.

и Пар. 25; 11.

а Гл. 42; 3, 10.

б Гл. 42; 27, 35.

к Гл. 18; 4. 24; 32.

л Гл. 37; 7, 10.

м Гл. 42; 11, 13.

н Гл. 37; 7, 10.

о Гл. 35; 17, 18.

п Гл. 42; 13.

р 3 Пар. 3; 26.

с Гл. 42; 24.

т Ст. 25.

у Гл. 46; 34. Исх. 8; 26.